

Kalandozások sötétben

- egy készülő regény margójára -

FEUILLETON - LXVIII. évfolyam, 19. szám, 2024. május 10.

Egyik programomon megkérdezték, hogyan írok regényt. Átéltém a huszadik századot. Élem a huszonegyedik első évtizedeit. Gyűjtöm a tapasztalataimat. Vizionálom a regénytemát belőlük. A vízió jelen idejű, de a múltból alakul, sejtetve a jövőt is. Elképzelem-kidolgozom mindennek a *hiteles* epikai formáját-nyelvét, a regényszerkezetet.

Az új világállapotban minden - bárhol is történik - összekapcsolódik.

Minden író másképpen dolgozik.

Keresem a „jó mondatokat”. Számomra az a jó, hiteles mondat, amely körül kihúzom a „rossz mondatokat”. Ha kell, tízet is. A megmaradtban sűrűsödnie kell a kihúzott tíznek.

Lecsupaszítás. Tömörítés. Így alakul a regény *ritmusa*.

Elhagyom a bekezdések elején a nagybetűket, a végén az írásjeleket, a pontot, a vesszőt, a felkiáltó-kérdőjelet: minden mindennel kapcsolódik, ehhez felhasználok a képi ábrázolásokat, a zenei formákat. Az utóbbiakat Bach *fugái*hoz hasonlóan: vissza-visszatérő, ismétlődő események, motívumok történelemben, uralomban, politikában, sorsokban.